Adaptatie Duodecimrichtlijn ‘patellaluxatie’

Haio: JONG Veerle , KUL
Promotor: VERMANDERE Mieke , KUL
Praktijkopleider: JONG Alexander

Context: Het doel van deze thesis is een adaptatie van de evidence-based Duodecim richtlijn ‘Patellaluxatie’ aan de Belgische context en de implementatie hiervan in de huisartsenpraktijk.

Onderzoeksvraag: In deze thesis worden 2 onderzoeksvragen behandeld, namelijk 1) Welke conservatieve behandeling start men na reductie van een eerste patellaluxatie? en 2) Is beeldvorming noodzakelijk bij een vermoeden van een patellaluxatie? De onderzoeksvragen “Is operatieve interventie noodzakelijk bij patiënten met een ongecompliceerde initiële patellaluxatie?” en “Is operatieve interventie noodzakelijk bij een gecompliceerde patellaluxatie?” worden behandeld in de thesis van mijn collega Vancraen Linde.

Methode: De herziening van de Duodecim richtlijn is gebeurd aan de hand van het handboek “Adaptatie Duodecim Richlijnen – Handboek voor Haio’s over de inhoudelijke en contextuele aanpassing van Duodecim Richtlijnen op EBPracticeNet.be”1, hetwelk gebaseerd is op de “Adapte Manual and Resource Kit”2 - ter onze beschikking gesteld. Er werd een systematische literatuurzoekopdracht uitgevoerd naar bestaande richtlijnen, waarvan de meest relevante richtlijnen getoetst werden door beide onderzoekers op basis van AGREE II. Hieruit werden 2 richtlijnen geselecteerd om verder mee te werken. De aanbevelingen voor de klinische vragen werden getoetst op basis van inhoud, samenhang, courantheid en toepasbaarheid in de Belgische zorgcontext. Vervolgens is er een analyse gemaakt over het al dan niet aanpassen van de aanbevelingen van de bestaande Duodecim richtlijn. Dit proces werd zorgvuldig uiteengezet in een matrix, dewelke beoordeeld werd door een leescommissie van EBPracticeNet. Na goedkeuring van de matrix vond de implementatiefase plaats. Voor de implementatie van de richtlijn werd er getracht om via de Delphi-Methode tot een consensus te komen over de verschillende aanbevelingen, toepasbaar in de Belgische praktijk. Het doel was deelname van 4 huisartsen/sportartsen, 2 fysisch geneesheren, 2 orthopedisten, 2 radiologen en 4 kinesisten. Er werden 2 rondes uitgevoerd.

Resultaten: Ondanks grondig literatuuronderzoek werden er enkel studies van lage tot zeer lage kwaliteit gevonden met betrekking tot het conservatieve beleid van patellaluxaties. De meeste aanbevelingen zijn op basis van consensus en experience based. Recente specifieke studies gericht op het al dan niet uitvoeren van beeldvorming bij het vermoeden van een patellaluxatie en de soort van beeldvorming noodzakelijk bij het vermoeden van een patellaluxatie zijn schaars. De toepasbaarheid in de Belgische context was moeilijk na te gaan wegens gebrek aan Belgische bronnen met betrekking tot patellaluxatie, waardoor extrapolatie van buitenlandse richtlijnen en studies mogelijks niet correct is. In de implementatiefase hebben we bij de initiële vragenlijst 3 huisartsen, 3 sportartsen, 2 orthopedisten, 1 fysische geneesheer, 2 radiologen en 4 kinesisten kunnen bereiken. Na de terugkoppeling (2de ronde) hebben we van 1 huisarts, 1 sportarts en 1 kinesiste geen respons teruggekregen. In totaal hebben we met andere woorden van 12 van de 15 respondenten antwoord gekregen op de 2 vragenrondes.

Conclusie: Omwille van de lage tot zeer lage kwaliteit van de geselecteerde richtlijnen, en de studies waarop deze richtlijnen gebaseerd waren, konden er geen definitieve conclusies getrokken worden. De huidige richtlijn kon op basis hiervan niet geadapteerd worden. Na de implementatiefase konden er echter wel enkele aanpassingen gesuggereerd worden op basis van consensus.